

מטעמי תורת זילים

פרשת בא – מעלת מצות הנחת תפילין

הקב"ה ציוה את בני ישראל להניח עליהם תפילין שנאמר "וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחַזְקָה יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם" (שמות יג, טז), וכן נאמר "וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם" (דברים ו, ח) ועוד נאמר "וְשָׂמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם" (דברים יא, יח). והנה עומק מצות התפילין וסודה הוא נפלא לאין קץ (תהילה לודו' לר' ששון בן מרדכי שינדור על הפסוק 'כבוד מלכותך יאמרו' אות ה דף ע"ב ד"ה והנה צריך אתה) ויש בתפילין עצמם דבר גדול וסוד עצום (פתוחי חותם' לר' יעקב אבוחצירא פרשת שלח דף פט ע"ב ד"ה והנה התפילין דבר גדול).

יש להבין, מדוע הקב"ה חפץ שישראל יניחו בכל יום 'תפילין של ראש' ותפילין של יד? ומה הם מקצת מאותם סודות נפלאים של התפילין?

השכינה הקדושה שורה בתוך התפילין כמו בתוך בית המקדש

קדושתם של התפילין חמורה (ספר הקנה' ד"ה דעו בני שצריך לשמור קדושתן) וצריך לנהוג בהם קדושה יתירה (ענין המלך' לר' יעקב אבוחצירא תיקון התשובה אות יג ד"ה בראשית ברא). **שהתפילין הם כלים להשראת השכינה** (מקור חכמה' לר' יהודה לייב פרחוביצר בחלק עניני ציצית ותפילין ד"ה וז"ל ר"ח פ"ח) בבחינת 'בית' שבתוכו שרוי הקב"ה (דמשק אליעזר' לר' אליעזר צבי ספרין מקאמרא על זוהר פרשת חיי שרה דף קכט ע"ב ד"ה יושרי' מדרש העולם). **לכן יש בהם ארבע פרשיות שהם כנגד ארבע אותיות יהו"ה** (מצודת דוד' על טעמי המצות להרדב"ו מצוה ע"ט ופ' ד"ה ספר זחר ת"ח כל מאן, דמשק אליעזר' על זוהר פרשת חיי שרה דף קכט ע"ב ד"ה יושרי' מדרש העולם). והתפילין של יד והתפילין של ראש נעשים 'מרכבה' להשראת השכינה, על שני האיברים המיוחדים שהם המוח והלב (רבינו בחיי' פרשת בא פרק יג, טז ד"ה ויש שסוברין עד, 'טעמי המצוות' לר' מנחם הבבלי מצוות עשה מצוה קעט, זוהר פרשת חיי שרה דף קכט ע"ב ד"ה 'ירוא דחכמתא' מדרש העולם) אשר מולכים על האדם (ספר הליקוטים' להארי"י ז"ל פרשת תרומה על הפסוק ויקחו לי תרומה).

על ידי התפילין מתקיים הפסוק "וְעָשׂוּ לִי מִקֹּדֶשׁ וְשָׂכַנְתִּי בְּתוֹכָם" (שמות ח, ט) (וזהו פרשת חיי שרה דף קכט ע"ב ד"ה 'יאמרו אי ניחא' מדרש העולם) **כי הקב"ה שורה על התפילין** (וזהו פרשת חיי שרה דף קכט ע"ב ד"ה 'תלתא מלכין' מדרש העולם) **בארבע פרשיות התפילין של יד ושל ראש** (וזהו פרשת חיי שרה דף קכט ע"ב ד"ה 'ירוא דחכמתא' מדרש העולם) **גם לאחר שנחרב בית המקדש** (עפ"י 'מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לר' קאטני שער עשירי ד"ה ועל דרך האמת). **וזה נרמז בתיבה "בְּתוֹכָם" שמתחלקת ל"בתוך-ם" ללמד שהקב"ה שוכן בתוך התפילין המרובעות** (ע"פ הדעת טוב' לר' חיים ויטאל פרשת תרומה ד"ה ונפרש פ' זו ע"ד, 'מגלה עמוקות' לר' נתן נטע שפירא פרשת קדושים ד"ה קדושים תהיו בני מדרש). אך אם יעשה האדם תפילין שאינם מרובעות, כגון שיעשה אותם עגולות הרי זה סכנה ראה גמי מגילה דף כד ע"ב), **כי במקום שתחול שם הקדושה תחול שם 'רוח רעה' המסכנת את מניח התפילין** (מצודת דוד' על טעמי המצות להרדב"ו מצוה ע"ט ופ' ד"ה ספר זחר ת"ח כל מאן).

תפילין של יד ותפילין של ראש הם כנגד שני בתי המקדש הראשון והשני (ספר הליקוטים' להארי"י ז"ל פרשת תרומה על הפסוק ויקחו לי תרומה, ע"פ הדעת טוב' על התורה לר' חיים ויטאל פרשת תרומה ד"ה ונפרש פ' זו ע"ד) **שבשניהם השרה הקב"ה את שכנתו על ישראל כשם שמשרה בתפילין. ולכן גם התפילין נקראים 'מקדש' ו'קדושה' כנגדם** (ע"פ הדעת טוב' פרשת תרומה ד"ה ונפרש פ' זו ע"ד). **וכן על שניהם נאמר לשון 'יראה', על המקדש נאמר "וּבְמִקְדָּשַׁי תִּיָּרְאוּ" (ויקרא יט, ט) ועל התפילין נאמר "כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיָּרְאוּ מִמֶּךָ" (דברים כח, ט) (ספר הליקוטים' להארי"י ז"ל פרשת תרומה על הפסוק ויקחו לי תרומה). **ובהיות והחלק העליון של הבית בו מונחות פרשיות התפילין הוא מרובע הרי שהוא דומה למעשה המקדש** (עפ"י 'ליקוט דוד' לר' דוד פוזנר פרשת תרומה ד"ה כמו שמבואר שמועה. וראה גמי מנחות דף לו ע"ב שמקום הנחת תפילין של ראש נלמד ממקום איסור 'קרח')). **לכן כל אדם שיש על ראשו** (לכני הקשר של התפילין והמקדש למרכבה העליונה) **שגם קודש הקדושים היה מרובע עשרים אמה על עשרים אמה** (עפ"י משנה מדות ג, ז ומדות ד, ז).**

השכינה שורה על נושא התפילין ומדברת מעל ראשו שנאמר "וַיָּרְאוּ כָל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיָּרְאוּ מִמֶּךָ" (דברים כח, ט) (ספר ציוני' לר' מנחם ציוני פרשת בא ד"ה עוד נשאר עלי). מטעם זה אסור לאדם לעשות "קִרְחָה" כלומר קרחת בשיער הראש שבין עיניו שנאמר "וְלֹא תִשְׂמִי קִרְחָה בֵּין עֵינֶיכֶם לְמַת" (דברים יד, א) לפי שבין העיניים בגובה הראש יש מקום להנחת תפילין של ראש, ושם שורה השכינה בארבע הפרשיות, ואם האדם יעשה "קִרְחָה" הרי שעשה פגם וְחִבּוּרָה במקום של 'כסא המלך' (טעמי המצוות' לרבינו מנחם הבבלי מצוות לא תעשה מצוה רסט. וראה גמי מנחות דף לו ע"ב שמקום הנחת תפילין של ראש נלמד ממקום איסור 'קרח')). **לכן כל אדם שיש על ראשו תפילין צריך לחשוב כאילו 'שכינה' על ראשו (פירושי סידור התפילה' לבעל הרוקח פרק מב על 'שמע ישראל' ד"ה והיו לטוטפות. וראה 'יסוד לאברהם' לר' אברהם אבולאי קצו של החידושי' מעין שני סוף נהר ט).**

כל המקטרגים והחיצונים בורחים מפני יהודי שיש עליו תפילין

כאשר המקטרגים רואים את שם יהו"ה על האדם שמניח תפילין, הם מיד כולם בורחים. ועל זה נאמר "וַיָּרְאוּ כָל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיָּרְאוּ מִמֶּךָ" (דברים כח, ט) (וזהו פרשת בראשית דף כג ע"ב ד"ה תא חזי חשך איהו), "וַיָּרְאוּ כָל עַמֵּי הָאָרֶץ" – אלו הם המקטרגים, אשר יִרְאוּ מִמֶּךָ" (מסיכת חכמים' לר' נפתלי כץ מסכת ברכות פרק שני דף מ"א ע"ב ב) **"כִּי שָׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיךָ" – על ידי תפילין של ראש (ראה גמי ברכות דף ו ע"א) **ששם נמצא שמו הקדוש של הקב"ה** (הקדמת זוהר דף יג ע"ב ד"ה ותני כי שם) **כמו שהוא היה בבית המקדש** (ע"פ הדעת טוב' פרשת תרומה ד"ה ונפרש פ' זו ע"ד). ובתיבות "עַמֵּי הָאָרֶץ" אין הכוונה לעמי הארץ הגשמיים אלא למזיקים הרוחניים המשחיתים ומקטרגים, שהרי רואים פְּחוּשׁ שלא רק שעמי הארץ הגשמיים אינם יראים מישראל בעבור שלובשים תפילין, אלא אדרבא נהפוך הוא, הם מלעגים עליהם ביותר וישראל שבגלותם מתייראים מהם (מקור חיים' לר' חיים הכהן תלמיד ר' חיים ויטאל הלכות תפילין או"ח סימן כז סעיף ד"ה תפילין של ראש ד"ה ישלש הרוצעות, זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא במאמר א פרק כח ד"ה 'זכתי' התפילין בשם 'טור יהלום').**

על ידי התפילין נופלת יראה על הסטרא אחרא **"כִּי שָׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיָּרְאוּ מִמֶּךָ" (דברים כח, ט) (מחשף הלבן' לר' יעקב אבוחצירא פרשת ורא ד"ה ושמותי פדות בין עמי ובין עמך). וכל ראשי הרוחות והשדים מתייראים מפני האדם הנושא עליו תפילין (אגדת אליהו' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' על גמי ירושלמי מסכת ברכות פרק ה חלק א דף ע"ב ד"ה ונלמד מהמאמר הנכבד) **שיש בכוח 'השם' שבו לבטל אפילו את הטבע המוטבע בהם להזיק** (אגדת אליהו' למחבר 'שבט מוסר' גמי ירושלמי מסכת ברכות פרק ה חלק א דף ע"א ד"ה רשבי' אומר וראו). **ועוד יש בתפילין של ראש אות 'ש' בחלק הבית וגם אות 'ד' בקשר מאחור, ויחד הם צירוף 'שד', על מנת להורות שהתפילין דוחה את השדים שהם המזיקים ומכניע את 'הקליפות'** (בן יהודי' לר' יוסף חיים מבגדד על גמי ברכות דף ו ע"א ד"ה 'באופן אחר נראה ליי' ויעי')). **ואם מצרפים לאותיות ש' וד' גם את האות 'י' הנמצאת בקשר התפילין של יד, אז יוצא שם 'שד' אשר שולט עליהם. והם יראים משם זה הנמצא במזוזה וכל שכן בתפילין** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר א פרק כח ד"ה 'זכתי' התפילין).**

הוצאת הספר 'מטעמי תורת חיים' מתעכבת מספר שבועות בגלל המלאכה המרובה של הכנת מפתח הערכים המפורש אשר נוסף על פי בקשת הקוראים. אי"ה ובלי נדר כאשר הספר ייצא לאור נודיע לרבים. יישר כוח לכל המסייעים והממתנים!

טעם מצות התפילין הוא להכניע את הקליפות (דברי שלמה לר' שלמה שלם דרוש לפרשת וישלח דף כו ע"ב ד"ה 'אלא נראה שיובן' וכתב שהוא עפ"י מאמרי הזוהר הקדוש), כאשר על ידי תפילין של יד יש לאדם הגנה מפני המזיקים מצד 'שמאלי' שהוא הצד של המזיקים, אשר נקשרים על ידי קשירת התפילין כרמוז בפסוק **"וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ"** (דברים ו, ח) (טעמי המצות לר' מנחם קראטקי מצוה להניח תפילין עיי"ש, מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי שער עשירי עיי"ש). **ובעקבות כך לא ניגשים לאדם הרבה מזיקים מצד שמאל כי הם יראים מהתפילין** (בן יהודי לר' יוסף חיים מחבר ספר 'בן איש חי' על גמי מסכת ברכות דף ו ע"א ד"ה אלפא משמאליה). וזהו מה שנאמר בתהלים על המזיקים **"לִפְלֵ מִצְדָּךְ אֶלְפָּ וְרִבְבָה מִיְמִינֶךָ אֶלְפָּ לֹא יִגְשׁוּ"** (תהלים צא, ז), **"לִפְלֵ מִצְדָּךְ אֶלְפָּ"** – הוא מצד שמאל שיש בו תפילין, **"וְרִבְבָה מִיְמִינֶךָ אֶלְפָּ לֹא יִגְשׁוּ"** – הוא מצד ימין שאין בו תפילין ולכן יש בו יותר מזיקים וצריכים ליפול **"רִבְבָה"** (פירושי סידור התפילה לבעל הרוקח פרק כ מומרו יושב בסתר ד"ה יפול מצדך אלף) שזה עשר אלף.

ישראל שידעו את המעלה של התפילין היו יוצאים למלחמה עטורים בתפילין. וכפי שאמר הנער העמלקי אשר הרג את שאול המלך ולקח ממנו את התפילין **"וְאֶקַּח הַנֶּזֶר אֲשֶׁר עַל רֵאשׁוֹ וְאֶצְעָדָה אֲשֶׁר עַל זְרַעוֹ וְאָבִיאֵם אֶל אֲדֹנָי הַנְּהָ" (שמואל ב' א, ט), "הַנֶּזֶר אֲשֶׁר עַל רֵאשׁוֹ" – אלו תפילין של ראש, "וְאֶצְעָדָה אֲשֶׁר עַל זְרַעוֹ" – אלו תפילין של יד. ועל ידי כך היה מתקיים במלחמתם של ישראל הרמוז בפסוק **"וְיִטְרַף זְרֹעַ אֶף קִדְקֵד"** (דברים ל, כ) **כלומר שהיו יוצאים למלחמה הניחו תחילה תפילין של יד הנקראים "זרוע" ואחר כך תפילין של ראש הנקראים "קדקד", ואז התקיים בהם "טִרַף" לנצח במלחמתם** (עפ"י רבינו אפרים מגדולי הראשונים שמות יג, טז מכתביה אשכנזית). **לכן מי שהיה סח בין תפילין של יד לתפילין של ראש היה חוזר ממערכי המלחמה** (ראה 'מדרש תנחומא' פרשת בא אות יד) (ספר ציוני לר' מנחם ציוני פרשת כי תצא ד"ה ראו כל עמי הארץ).**

הס"מ ואשתו הלילי"ת נכנעים בפני יהודי שיש עליו תפילין

השטן בעצמו נכנע בפני אדם שיש עליו תפילין. וזה רמזו ב'תפילין של ראש' שבצד אחד של הבית יש אות ש' רגילה בעלת שלושה ראשים ומצד שני של הבית יש אות ש' מיוחדת שהיא בעלת ארבעה ראשים. וכאשר מוציאים את שני הראשים האמצעיים באות ש' בעלת הארבעה ראשים ומניחים אותם זה על גבי זה, נוצרת האות נ' כלומר נ' סופית. ואז מה שנותר מהאות ש' הזאת בלי הראשים האמצעיים הוא צורת האות ט'. ובצד השני של הבית בתפילין של ראש יש עוד אות ש' רגילה עם שלושה ראשים. ואז כל האותיות הללו יחד יוצרות את התיבה **"שטן"** (אזור אליהו למחבר ישבט מוסר סימן ב ד"ה יבהתר שאלה שניה בשם המקובל ר' דוד תבילין). **ועל ידי כך רואים "כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ" (דברים כח, ט) שאפילו השטן מכניע עצמו בפני "שֵׁם יְהוָה" (דברים כח, ט) אשר "נִקְרָא עֲלֵיךְ" (דברים כח, ט) בתפילין.** ואדרבא השטן בעצמו עומד להעיד על המצוה כדרך העונה אמן בעל כורחו (אזור אליהו למחבר ישבט מוסר סימן ב ד"ה יבהתר שאלה שניה).

התפילין קושרים את הס"מ, כאשר תפילין של ראש קושר אותו כמו 'חבלים' בין קרניו ותפילין של יד קושר את רגליו (תיקוני זוהר' תיקון תנינא ד"ה אי הכי אמאי אתמר) **ויש אומרים את זרועו** (תיקוני זוהר' הקדמה דף יב ע"א ד"ה ובגניתי). **לכן יעקב אבינו הקדים רפואה למכה והיה מלושב בתפילין ביום וגם בלילה אף שזה לא זמן תפילין, שמא יפגע בו מלאך הס"מ** (דברי שלמה לר' שלמה שלם דרוש לפרשת וישלח דף כו ע"ב ד"ה אלא נראה שיובן). **ואכן הגיע הס"מ שהוא שרו של עשו להילחם בעקב** (מדרש תנחומא וישלח אות ח) **ואף רצה להורגו, אך לא היה בו כוח מפני שיעקב אבינו היה מזוין בתפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו** (ראשית חכמה' שער הקדושה פרק ו' ד"ה יזו אחד מן הכוונות בשם 'יתא דבי אליהו'), **והיה הס"מ נכנע מחמת התפילין** (דברי שלמה לר' שלמה שלם דרוש לפרשת וישלח דף כו ע"ב ד"ה אלא נראה שיובן) **כי זה נתן בו 'חבלים' בין קרנותיו וברגליו. והיה הס"מ פוחד כי בעת שיגיע שעת הנחת תפילין הוא יאסור אותו 'איסור עולם' לכן ביקש "שִׁלְחָנִי כִּי עָלָה הַשְּׁמֶר" (בראשית לב, כז) (דברי שלמה לר' שלמה שלם דרוש לפרשת וישלח דף כו ע"ב ד"ה נמי יתכן לומר).**

ארבע הבתים שבתפילין של ראש מכניעים את הלילי"ת (פתוחי חותם לר' יעקב אבוחצירא פרשת וראא דף לח ע"ב ד"ה ושמתי פדת בין עמי) **היא אשתו של הס"מ המחטיאה לאדם** (עפ"י ידו בכל לר' אליהו הכהן מחבר ספר ישבט מוסר סימן תתק"א). **לכן נאמר "וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ"** (דברים ו, ח), כאשר התיבה **"טוֹטְפֹת"** נחלקת לשתי תיבות **"ט"ט פ"ת"**, והאותיות **"פ"ת הן בגמטריא לילי"ת** (דברי שלמה לר' שלמה שלם דרוש לפרשת וישלח דף כו ע"ב ד"ה אלא נראה שיובן). **וכן התיבה 'תפילין' שהיא תרגום התיבה "לְטוֹטְפֹת"** (ראה אונקלוס דברים ו, ח) (שם שמואל לר' שמואל בן משה מסוויסלאווטוי פרשת שמות דף יט ע"א ד"ה הטעם שקראה התורה) **נחלקת לשתי תיבות 'ת"פ לין' לפי שהתפילין מכניע ת"פ מחנות של כתות החיצונים** (דברי שלמה לר' שלמה שלם דרוש לפרשת וישלח דף כו ע"ב ד"ה אלא נראה שיובן). **והאותיות ט"ט בתיבה "טוֹטְפֹת" הן מלשון "וְיִטְאָטְאָתֶיךָ בְּמִטְאָטָא הַשְּׂמֵד" (ישעיה כד, ט) כלומר לשון כליון השמדה וחורבן, כי על ידי התפילין יש השמדה לילי"ת** (פתוחי חותם לר' יעקב אבוחצירא פרשת וראא דף לח ע"ב ד"ה ושמתי פדת בין עמי). **וכן התיבה 'תפילין' יוצאת בגמטריא 'ת"פ ס"מ', שזה ת"פ כנגד מחנות הלילי"ת בחינת הנקבה וכן ס"מ שהוא בחינת הזכר, לפי שהתפילין מרחק אותם (תהילה לדוד לר' ששון בן מרדכי שינדוך על הפסוק יזכר רב טובך יביעני אות ג דף ס ע"ב ד"ה והנה תפילין עלה).**

המניח תפילין בכל יום בקדושה וכהלכה מאריך ימים ושנים

התפילין מסלקים כל טומאה ועמה גם כל מיתה רעה' הבאה מכוח הטומאה (פירוש קדמון' והוא ביאור על 'ספר התמונה' לר' ישמעאל כהן גדול תמונה ג ד"ה ידע כי בכל מקום עיי"ש, 'מגלה צפונות חלק ב' למחבר ישבט מוסר' פרשת בא על הפסוק 'והיה לך לאות על ידך' ד"ה 'ונראה עמי' שם בילקוט ראובני, 'ילקוט ראובני' סוף פרשת בא אות קמג ד"ה בתפילין מוכיח). **ועוד כאשר אדם מניח תפילין ונושא עליו את שם יהו"ה הרי הוא חי** (רש"י על גמי מנחות דף מד ע"ב ד"ה ח' עליהם) **שנאמר "אֲדַנִּי עֲלֵיהֶם יִחִיו וְלָכֵן בָּהֶן חַי רֵיחֵי וְתִחְלִימִי וְהַחֲיֵנִי" (ישעיה לח, טז), ומאריך ימים (גמי מנחות דף מד ע"א-ג, טז) 'ספר הליקוטים' להארי"י ז"ל שער ישעיה סימן לט ד"ה אדני עליהם יחיו) **ושנים** (ספר הקנה' ד"ה דעו בני שצריך לשמור קדושתן). **והטעם לכך, כי התפילין הם מושב אל 'השכינה' ועל ידי הנחתם נמצאת נשמתו דבוקה בשורשה ועל כן אינה רוצה לצאת עוד מגופו, כי מתנחמת ומתעכבת. ובזה האדם מאריך ימים שנאמר "אֲדַנִּי עֲלֵיהֶם יִחִיו" (ישעיה לח, טז) (שער החצר לר' דוד בן שמעון המכונה 'צוף דבי' סימן רג ד"ה 'ולוה אמר כל המניח' מהמחבר עפ"י האלישיך הקדוש).****

וכך על ידי התפילין שנקראים בעצמם 'חיים' (נוגל אור' לר' מאיר בקיאים בחלק ערכי הכינים ד"ה 'חיים הוא כתר' עיי"ש) כמספר האורות שהם מושכים (דבר בעתו לר' ששון בן מרדכי שינדוך ליום שבת קודש דף קו ע"א ד"ה ונראה לומר טעם), **יכול האדם למשוך בכל יום 'חיים' (עבודת ישראל' למגיד מקוונץ לפרשת פרה ד"ה והנה בשבת פרשת), וכפי שיש מבקשים ב'יהי רצון' לפני הנחת תפילין "ומשפע מצות תפילין יתמשך עלי להיות לי חיים ארוכים" (מתוך 'סידור התפילה' לפי נוסח ספרד). ולפי שהתפילין גורמים 'חיים' לאדם, לכן זמנה של מצות התפילין נמשך כל היום. ורק יצאו שבתות, ימים טובים וחולו של מועד שמקבלים בהם חיים מצד עצמם (מאמר הנפש' להרמ"ע מפאנו חלק חמישי סוף פרק רביעי) **כי כוחם רב להוריד את אורות ה'חיים' שיורדים בימי חול על ידי התפילין. ולכן אין מניחים תפילין בשבת, כדי שלא יראה כגירעון לשבת שעל ידי הנחתם מורה האדם כאילו אין כוח לשבת קודש חס וחלילה להוריד את אורות ה'חיים' הללו** (דבר בעתו לר' ששון בן מרדכי שינדוך יום שבת קודש עמי רלד ד"ה הנה נודע כי התפילין. וראה 'שער הכוונות' להארי"י ז"ל דרוש קידוש ליל שבת דרוש א ד"ה ענין התפילה של שחרית).**

בקיום מצות התפילין זוכה האדם לאריכות ימים (זכר דודי לר' דוד זכות ממודיטא מאמר א פרק סז דף קעה ד"ה ובקיומה זוכה). **והיה מעשה באשה אחת שבעלה למד הרבה תורה ושימש הרבה תלמידי חכמים ומת בחצי ימיו** (גמי שבת דף יג ע"א-ע"ב בשם 'יתא דבי אליהו'). **ואשתו שידעה כי מי שזהיר במצות התפילין מאריך ימים** (עפ"י 'פירוש הרוקח על התורה' פרשת בא שער לקט פרק יג, טו, 'מומרו לאסף' לר' ששון בן מרדכי שינדוך מוסר לתפילין ד"ה וזה שלא יסח) **לקחה את התפילין שלו והיתה מחזרת עמהם בבתי כנסיות ובתי מדרשות ושואלת "מדוע בעלי שלמד וקרא הרבה תורה מת בחצי ימיו!?! ולא היה אף אדם שהחזיר לה תשובה. עד שפעם אחת פגש אותה אליהו הנביא, ואמר**

לה שהמקום הרג אותו משום שהקל בקירוב בשר עמה בימי ליבונה אף שלא חטא עמה ממש (גמי' שבת דף יג ע"א-ע"ב בשם 'תנא דבי אליהו'. וראה המעשה ביתא דבי אליהו רבא' פרק טו דף מב ע"א ד"ה 'מעשה באדם אחד' בשינוי מעט).

ומעלה זו של התפילין נרמזה בסמיכות הפסוקים "תִּשִׁית לְרֵאשׁוֹ עֶטְרֶת פֶּזֶז : חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּדָּה נִתְּתָה לוֹ אֲרָךְ יָמִים עוֹלָם וְעָד" (תהלים כא, ד-ה) "עֶטְרֶת פֶּזֶז" – אלו התפילין, לכן ראשי תיבות "תִּשִׁית לְרֵאשׁוֹ עֶטְרֶת פֶּזֶז" יוצא בגמטריא 'תפילין'. וזה ללמד כי כאשר אדם ישית "לְרֵאשׁוֹ" את התפילין הנקראים "עֶטְרֶת פֶּזֶז" אז יזכה ל"חיים שְׂאֵל מִמֶּדָּה נִתְּתָה לוֹ אֲרָךְ יָמִים עוֹלָם וְעָד" שזו היא סגולתה (וישכם אברהם' לר' אברהם פאלאגי על התהלים מזמור כא ד"ה תשית לראשו). ולכן מי שסח בין הנחת 'תפילין של יד' ליתפילין של ראש' היה חוזר מעורכי המלחמה (ראה גמי' סוטה דף מד ע"ב, גמי' מנחות דף לו ע"א) **לפי שהמדבר אז בעת הייחוד גורם כי הזר שהוא הס"מ הנקרא 'מוות' יקרב שם, ובזה מעורר את 'המוות' במקום 'החיים' של התפילין, לכן מזה כנגד מזה דינו של האדם למוות.** ומטעם זה אותו האדם היה חוזר ולא יוצא למלחמה (זכר דוד' מאמר א פרק סז דף קעה ד"ה 'ואל יסיח דעתי' מהרב 'מצת שמורים' וכתב שם שצריך לכוון בין הנחת תפילין של יד לתפילין של ראש בשמות 'אהי"ה יהו"ה אהי"ה' והם בגמטריא 'חיים' מהטעם הנ"ל).

עיקר מצות הנחת התפילין הוא בימי החול של השבוע שאז יש בהם ט"ל מלאכות שהם מ'זוהמת הנחש' שהוא צד 'המוות' בעולם, ואי אפשר להכניע צד זה אלא על ידי קדושת התפילין שהם בחינת חיים נצחיים היפך צד המוות. **אבל בשבת שהיא בחינת 'אות' כפי שנאמר 'כי אות הוא פניני וביניכם לדרתיכם' (שמות לא, יג) וקדושתה בחינת חיים נצחיים, וכן חול המועד ויום טוב שמאירה בהם קדושת השבת וקדושת חיי 'עולם הבא' שהם חיים נצחיים – אין בהם צורך בתפילין.** ובוודאי שגם אסור להניח בהם תפילין, כי מראה כאילו חלילה יש לצד המוות שליטה בימים אלו עד שצריך להניח בהם תפילין, וזה אינו שהרי צד המוות נכנע בימים אלו על ידי קדושת עיצומם של הימים (לקוטי הלכות' לר' נתן מנמירוב תלמיד ר' נחמן מברסלב בחלק 'אורח חיים' א' תפילין ו אות ז). וזה הטעם שאסור לאבל להניח תפילין ביום הראשון לאבלותו, כי מחמת האבלות התגבר אצלו צד המוות וכבר אי אפשר להכניעו על ידי הנחת תפילין (לקוטי הלכות' לר' נתן מנמירוב תלמיד ר' נחמן מברסלב בחלק 'אורח חיים' א' תפילין ו אות ח).

סגולת המניח תפילין להאריך ימים (ספר החיים' לר' חיים אחיו של המהר"ל מפראג ספר זכויות חלק א סוף פרק ה אות ח) **זוה דווקא לאדם שזוהר להניחם במקום הנכון בראשו היכן שהוא מקום גידול השיער** (אמרי ששוין' ספר מוסר לר' ששון בן מרדכי שינדוך בשער החיים אות טו) **וגם לא מזלזל בהם ולא סח בהם שיחת חולין** (מזמור לאספי' לר' ששון בן מרדכי שינדוך בחלק 'מוסר לתפילין ד"ה עד אמרין בשי"ס). **ואדרבא, אם מזלזל בהם כגון שתולה את התפילין באויר** (ראה גמי' ברכות דף כד ע"א) **כאשר הם תלויים ברצועותיהם והבית תלוי למטה באויר** (רש"י גמי' ברכות דף כד ע"א ד"ה ברצועה) **הרי שיתלו גם חיינו.** ועל אדם זה נאמר "וְהָיָה חֵיפָא תְּלָאִים לְךָ" (דברים כח, טו) (גמי' ברכות דף כד ע"א) **כי התפילין נקראים 'חיים'** (מאיר בת עין' לר' מאיר בקייאם על מסכת ברכות פרק ג סימן עד ד"ה התולה). ורמז לדבר כי התיבות "חֵיפָא תְּלָאִים לְךָ" עם הכולל יוצא בגמטריא 'תפילין' (רבינו אפרים על התורה' רבינו אפרים אחד מגדולי הראשונים פרשת עקב פרק יג, יח ד"ה לטוטפות). והמזלזל בהם אף נענש שאינו קם בתחיית המתים (יעי' הדעת טוב' על התורה לר' חיים ויטאל פרשת תרומה ד"ה הנה נתבאר שהמשכן).

השפע יורד עם רצועות התפילין לגוף האדם ומחייה את עצם הלז

השפע שיוורד עם הנחת התפילין של ראש מגיע מארבע הפרשיות דרך הרצועות המהודקות אל הקשר של התפילין מאחור. ואז דרך הרצועות התלויות יורד השפע למטה (מצודת דוד' על טעמי המצות להרדב"ז מצוה ע"ו פ' ד"ה צריך לעשות שני שינין). **וציוה הבורא שיימשך האור תחילה על המוח על ידי 'תפילין של ראש' והוא מתקן את המוח והנשמה שבאדם.** ואחר כך הוא מתפשט על הלב על ידי 'תפילין של יד' הנמצאים כנגדו, ומתקן אותו. ונמצא שהוא מתפשט בשני האיברים הראשיים שבאדם, וכך האדם כולו בכל בחינותיו תחת הקדושה הזאת ומתעטר בה ומתקדש בה קדושה רבה (נרדך ה' להרמח"ל פרק ו אות ז ד"ה ואמנם שני אברים).

קשר הדל"ת בתפילין של ראש נמצא בעורף האדם, על עצם הלז (קהלת יעקב' לר' יעקב צבי יולס ערך 'לוי' אות א ד"ה לו) **שהוא מקום התחלת חוליות השדרה** (יעי' הדעת טוב' למהרח"ו פרשת תרומה ד"ה הנה נתבאר שהמשכן) **אשר גבוה מכל הגוף** (אור החמה' על זוהר פרשת נח דף סט ע"א ממהרח"ו). **ומהבית שבתפילין של ראש נמשכים 'חיים' לעצם הלז על ידי שתי רצועות הראש, ועל ידי כן** (ליקוטי השי"ס מהאר"י ז"ל ד"ה פירוש מאמרי רז"ל על דרך הסוד מסכת ראש השנה ד"ה דלת ראשך) **עצם זו אינה נרקבת לעולם** (יעי' הדעת טוב' לר' חיים ויטאל פרשת יוצא ד"ה או יראה אולם, לר' יעקב יעקב ערך 'לוי' אות א ד"ה לו) **(ממנה עתיד הגוף להתגדל מחדש בעת תחיית המתים)** (קהלת יעקב ערך 'לוי' אות א ד"ה לו). **יעי' הדעת טוב' פרשת תרומה ד"ה הנה נתבאר שהמשכן, 'אור החמה' על זוהר פרשת נח דף סט ע"א ממהרח"ו).** אך מי שלא הניח תפילין מעולם (שערי קדושה' לר' חיים ויטאל חלק ב תחילת שער ח) **כך שקשר התפילין לא נקשר לו שם, אז עצם הלז שלו נרקבת אחרי הפטירה בקבר ואין לו תחיה לעתיד לבוא כלל** (יעי' הדעת טוב' פרשת יוצא ד"ה או יראה ואולם לו) (להרחבה על ענין תחיית המתים ועצם הלז ראה אחד ממאמריו לפרשת האינו – תחיית המתים לעתיד לבוא).

על מנת שאפשר יהיה למשוך את השפע מהעולמות העליונים על ידי התפילין, צריך שהאדם יניח תפילין בלי היסח הדעת. לכן צריך לא להימשך בהם לשחוק וקלות ראש ושיחה בטלה חלילה וכל שכן מחשבות רעות ושאר עניינים החומריים (מזמור לאספי' מוסר לתפילין ד"ה יזהר שלא יסיח) וגם יהיה בטוהרה בעת לבישתו (אמרי ששוין' ספר מוסר לר' ששון בן מרדכי שינדוך בשער החיים אות טו). **וצריך להיזהר מאוד שלא להסיח דעתו מהתפילין כלל, כי אם יסיח דעתו אזי גם מה שכבר הושפע לו יסתלק.** והיה האר"י ז"ל מזהיר את תלמידו ר' חיים ויטאל ז"ל בזה מאוד (מאיר בת עין' לר' מאיר בקייאם על גמי' שבת פרק א סימן ו ד"ה הנה צריך). ורק באמצע תפילת שמונה עשרה או בהיותו עסוק בדברי תורה מותרת הסחת הדעת מהתפילין, אך לא בשאר התפילה (ענין ומצוה' לר' יעקב צמח דף לד בענין התפילין ד"ה אין להסיח דעתו). **וכל המסיח דעתו מהתפילין שעליו כאילו מתרחק מחייו** (מזמור לאספי' לר' ששון בן מרדכי שינדוך מוסר לתפילין ד"ה יזהר שלא יסיח).

נותנים לסטרא אחרא חלק בדברים שבקדושה על מנת שלא יקטרג

הקב"ה נתן לרוח הטומאה כוח לשלוט בעולם בכמה דרכים ויש לה כוח להזיק לבני האדם. **לכן אין לנהוג בה בביזיון** (זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה תא ואימא לך) **וקלות** (לבושי אור 'קרות' לבעל הלבוסים על ספר הרקנאטי פרשת בא ד"ה ולית רשו) **בענייני הקדושה, כי צריך להיזהר ממנה שלא תקטרג על האדם.** ומטעם זה צריך לתת לה (זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה תא ואימא לך, 'מגלה עמוקות' פרשת וישלח' ד"ה גם הוצרך יעקב להתפלל) **מקום קטן בתוך הקדושה** (זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה תא ואימא לך) **בדברים המפורסמים והגלויים** (רקנאטי על התורה פרשת בא ד"ה יו"ד דא צטרך) **שעושים לשם שמים** (ליקוט דוד' לר' דוד פוזנר פרשת וארא ד"ה 'בספר איוב כתיב' מהוזהר) **במטרה לתת לה חלק 'חיצוני' אך לא בכוונה לשתפה אל הקדושה** (חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי מעין שביעי נהר י ד"ה וכל בכל זה הוידו). **וכך לא יגרע חוקה** (ליקוט דוד' פרשת וארא ד"ה 'בספר איוב כתיב' מהוזהר) **והיא תיפרד מישראל** (זוהר פרשת בא דף לג ע"א ד"ה תא חוי בשעתא) **ולא תקטרג עליהם** (זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה תא ואימא לך).

מטעם זה יעקב אבינו שלח מנחה לאחיו עשו, וציוה את השליח הראשון לומר לעשו "לְעֶבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֲדֹנָי לְעֶשָׂו וְהָנָה גַם הוּא אֲחֵרִינִי" (בראשית לב, יט), **"מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֲדֹנָי לְעֶשָׂו"** – הוא החלק שנתן יעקב לעשו מתוך הקדושה על מנת שלא יקטרג המלאך של עשו. ונרמז המלאך במה שנאמר "וְהָנָה גַם הוּא אֲחֵרִינִי" כלומר השטן שהוא הסטרא אחרא. וזה כפי שנרמז גם בפסוק "וַיִּשְׁבּוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לְאָמַר בָּאנוּ

אֶל אֶחִיד אֶל עֵשׂוֹ וְגַם הִלֵּךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ" (בראשית לב, ז), "וְגַם הִלֵּךְ לְקִרְאָתְךָ" – השטן שהוא הסטרא אחרא, "וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ" – הם כוחות הדיינים החצופים של הסטרא אחרא (מגלה עמוקות) לר' נתן נטע שפירא פרשת וישלח ד"ה גם הוצרך יעקב להתפלל (להרחבה בענין ארבע מאות איש עמו ראה אחד ממאמריו לפרשת וישב – ארבע מאות כוחות הסטרא אחרא).

זה היה גם הענין בשריפת פרה אדומה, שה' רצה לטובתם של ישראל שיינתנו חלק לרוח הטומאה בתוך טהרתם על מנת לא יקטרע עליהם. ומטעם זה היו ישראל גם משלחים ביום הכיפורים את השעיר לעזאזל, לתת לו את חלקו (ראה זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה וכן הווי ישראל) (צנור המור) לר' אברהם סבע פרשת חקת ד"ה ובוזרר הוציאו מדין). וגם נותנים לו חלק בראש חודש על ידי שעיר של ראש חודש (זוהר פרשת בא דף לג ע"ב ד"ה חזי בשעתא). וגם עושים בשל כך את ניסוח המים והקרבת שבעים פרים בחג הסוכות (מאיר בת עין בחלק השמטות סימן כ' ד"ה תכלית הכללות בשם האר"י ז"ל). ומשום כך גם עושים היום מים אחרונים אחרי הסעודה (יטעמי המצוות) לרבינו מנחם הבבלי מצוות לא תעשה מצוה רעו). (להרחבה על ענין מים אחרונים ראה אחד ממאמריו לפרשת עקב – ירידת השפע בברכת המזון) (להרחבה על ענין פרה אדומה ראה אחד ממאמריו לפרשת חקת – טהרת פרה אדומה) (להרחבה על ענין השעיר ראה אחד ממאמריו לפרשת וילך – יחסונו של אור הירח).

ומטעם זה אמרו רבותינו שכל תענית שאין בה ממושעי ישראל אינה תענית (ראה גמי כריתות דף ו ע"ב) לפי שאז השטן מקטרע עליהם ביותר על שאין שם מחלקו (מגלה עמוקות) לר' נתן נטע שפירא פרשת וישלח ד"ה גם הוצרך יעקב להתפלל. וחכמים גם היו נוהגים לפתוח את לימודם לפני התלמידים בדבר מה של בדיחותא ואחר כך היו יושבים באימה ודורשים את דבריהם (ראה גמי שבת דף ל"ב, גמי פסחים דף ק"ז ע"א, זוהר פרשת תזריע דף מ"ז ע"ב ד"ה והיינו דרב המנונא סבא) וזה היה על מנת לתת חלק לסטרא אחרא (מאיר בת עין לר' מאיר ביקיאים בחלק השמטות סימן כ' ד"ה ונלע"ד בהקדים מה' בשם האר"י ז"ל) קודם הלימוד (מאיר בת עין בחלק השמטות סימן כ' ד"ה תכלית הכללות יענייש עד בדבריו הנפלאים), וכך הוא לא יקטרע עליהם ויטרידם מלימודם (מאיר בת עין לר' מאיר ביקיאים בחלק השמטות סימן כ' ד"ה ונלע"ד בהקדים מה' בשם האר"י ז"ל, מאיר לאר"י לר' מאיר ביקיאים פרשת נח ד"ה ונלע"ד נקדים מ"ש האור המופלא). ואכן היה הדבר תועלת לדברי החכמה שלימדו (עפ"י זוהר פרשת תזריע דף מ"ז ע"ב ד"ה והיינו דרב המנונא סבא יענייש).

שיער העגל שיוצא מתפילין של ראש הוא חלקו של הסטרא אחרא

וכך הוא גם בתפילין של ראש, שהשיער של העגל היוצא ממנו הוא חלקו של הסטרא אחרא (זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה דבענין גו) בקדושתם וטהרתם של ישראל (צנור המור) לר' אברהם סבע פרשת חקת ד"ה ובוזרר הוציאו מדין). בשיער זה כורכים את פרשיות התפילין בתוך בתי התפילין (יספר הקנה' ד"ה ואחר זה עולין, ירקנאטי פרשת בא ד"ה וי"ד דא אצטרך, צנור המור) פרשת חקת ד"ה ובוזרר הוציאו מדין, ומצודת דוד' על טעמי המצוות להרבי"ז מצוה נ"ט ופ' ד"ה וצריך שלא יסיה. ראה שו"ע או"ח סימן לב סעיף מד) ומציאים את השיער שיראה החוצה (זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה דבענין גו, יספר הקנה' ד"ה ואחר זה עולין) לסטרא אחרא (צנור המור) פרשת חקת ד"ה ובוזרר הוציאו מדין). ובה מ' מכבדים אותו, ואומרים לו שאין לנו אחיזה בקדושה אלא עמו (אור החמה) על זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה ויעיד רזא חדא' מהרמ"ק, ירקנאטי על התורה פרשת בא ד"ה וי"ד דא אצטרך). וכשהוא רואה שחלקו משתתף שם בקדושה הוא לא מקטרע על ישראל (זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה דבענין גו) ואינו משטין כנגד האיש שמניח תפילין (צנור המור) פרשת חקת ד"ה ובוזרר הוציאו מדין). ורמז לזה כי התיבה 'תפילין' בגמטריא ש'ע"ר' (שם שמואל' לר' שמואל בן משה מסוויסלאוויטש פרשת שמות דף י"ט ע"א ד"ה הטעם שקראה התורה).

התפילין הן בסוד 'חיים' לכן נותנים שיער בתפילין שלא לדחות 'הקליפה' לגמרי אלא שיהיה להם גם כן 'חיים' (שם שמואל' לר' שמואל בן משה מסוויסלאוויטש פרשת שמות דף י"ט ע"א ד"ה הטעם שקראה התורה) וצריך שיהיה גודל השיער הזה מעט מן המעט (יספר הקנה' ד"ה ואחר זה עולין, וראה הערת החיד"י בפירושו 'ניצוצי אורות' על זוהר פקודי דף רלו ע"ב א"ב) עד לכדי שְׁעוּרָה ולא יותר. ובה לא ייטמא התפילין (זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה דבענין גו) כי חוט השיער הזה לא מקבל טומאה (לבוש אור יקרות' לבעל הכבושים על ירקנאטי פרשת בא ד"ה חוטא) והוא אינו מוגם כלל (אור החמה) על זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה ויעיד רזא חדא' מהרמ"ק). אך אם השיער הזה יתפשט יותר מידל (אור החמה) על זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה ויעיד רזא חדא' מהרמ"ק) כאשר יכפילוה ויקבצוה ויעשה לכדי שיעור 'שעורה' (שהוא כסנטימטר אחד) (יספר הקנה' ד"ה ואחר זה עולין), אזי יהיה שם אחיזה ממש לחיצונים הטמאים (אור החמה) על זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה ויעיד רזא חדא' מהרמ"ק, 'מניעת חסידים' לר' עמנואל חי ריקי תיקון תפילין פרק ט אות ח) ויהיה דין טומאה לשיער זה, ואסור יהיה להעלותו שם בתפילין (יספר הקנה' ד"ה ואחר זה עולין).

השיער בתפילין הוא חלק קטן של המקטרע וסותם את פיו בסוד 'וְעֵלְתָּה קִפְצָה פִּיָּךְ" (איוב ה, טז) (יש' החיים) על טעמי המצוות לר' יהודה בן חנין מצוה קצב ד"ה התרומה הזאת היא דוגמת) כי קיבל קצת אצל גבול הקדושה (חיי אברהם) על טעמי המצוות לר' אברהם כלפון דף ו' א"ב ד"ה טעם ששעור). ואם חלילה לא נותנים לסטרא אחרא את חלקו בתפילין, אזי הוא יכול להרע לישראל על ידי שהוא עולה ומקטרע למעלה על מניח התפילין ואומר "פלוגי מתנהג עכשיו בקדושה, בעוד שכך וכך עשה ביום פלוני וכך וכך הם עוונותיו!". והוא ממשיך לקטרע עד שמגיע הדין על אותו האדם והוא נענש על ידו (זוהר פרשת פקודי דף רלו ע"ב ד"ה ואי הווא חולקא), והכל מחמת שלא נתן חלק למקטרע בתוך הקדושה (יספר הקנה' ד"ה ואחר זה עולין). וכל כך חמור הוא דין זה, עד שיותר טוב לאדם לא להניח את התפילין אם שיער העגל לא יוצא בו לטהרה וקדושה יתירה ומחשבה פנויה (פנתויה חותם' לר' יעקב אבוחצירא פרשת שלח דף ע"ט ע"ב ד"ה והנה התפילין דבר גדול) וגדולה מעלתה לפני ה' יתברך (וגני המלך' לר' יעקב אבוחצירא תיקון הטהובה אית יג ד"ה בראשית ברא).

אנו זקוקים לעזרתכם כדי שנוכל להמשיך את הדפסת העלון הזה לזיכוי הרבים!

בחסדי שמים עלון 'מטעמי תורת חיים' מופץ באלפי עותקים כל שבוע, אבל אנו מתקשים לעמוד בהוצאות ההדפסה שעלויותיהן אלפי שקלים בחודש. לכן על מנת שנוכל להמשיך את ההפצה ולזכות את הרבים, אנו מבקשים את עזרתכם והשתתפותכם. כל סכום יתקבל בברכה וישמש במלואו לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש לרפואה והצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמה. אפשר להעביר תרומות בכל עמדת "נדריים פלוס" לקופת 'מטעמי תורת חיים' ולציין שם שזה עבור הדפסת העלונים. ניתן לשמוע על אמצעי תרומה נוספים בטלפון 052-7675933 או במייל alon.torat.haim@gmail.com ותזכו למצוות!

העלון לעילוי נפש רוח נשמה מרכזי בן מרים ז"ל	העלון לעילוי נפש רוח נשמה רות בת אפרים לייב וחנה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.
העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.
העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון לעילוי נפש רוח נשמה חיים בן מימה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.